

A DÉL

SPORTJA

Szerkeszti: SÜLI JÓZSEF

Nyári Sándor bizik az ígéretekben

Megindult a játékos Exodus?

Pár nappal Nyári Sándor optimista, már a jövőt is tervező nyilatkozata után drámai fordulatot vett a Délmagyarországi Röplabda Kft., vagyis a szegedi férfi röplabda sorsa. A játékosok egymásután igazoltak el, vagy kezdtek tárgyalni más egyeztetéssel. A keret, kis túzással, napról napra fogy. Pillanatnyilag ketten (Mészáros, ifj. Grózer) rendelkeznek élő szerződéssel, egy embernek (Mondi) a sorsa pedig bizonytalan – a többiek szabadok. Az edző (is) hisz, és úgy gondolja: lesz csapata.

Eddig tizenhét röplabdás neve került kapcsolatba a Szegeddel. Csináljunk még egyszer – reméljük, nem utoljára! – leltárt. Először a már ismertek: János Gábor és Torma Péter a Kecskeméti RC-hez igazolt, Berkes Zoltán abbahagyta sportpályafutását – bár, mostanában hírből hozták szülővárosának, Kazincbarcika csapatával –, míg Bunford Béla az AEK Athénhoz írt alá. Urfi Csaba úgy távozott (Dunaferr SE), hogy tulajdonképpen itt sem volt – csupán szóbeli egyezség kötötte a Tisza-parti klubhoz. Mészáros Péter, Mondy Gergely és Tamás Zoltán a Nyíregyházával tárgyal, utóbbi már a szabolcsiakkal edz.

A nyírségieken kívül a Kazincbarcika és a Kaposvár is megkeresett – árulta el a válogatott center Mondy –, de még nem írtam alá sehova. Sajnálom, hogy ilyen helyzet alakult ki Szegeden.

Péterfy Tibor sorsa kétszeresen is eldőlt: július 5-én, mivel nem kaptam fizetést, egyoldalúan felmondtam a szerződést – ennek jogosságát Nyári Sándor azóta is vitatja – és július 20-tól pedig munkanélküli vagyok. A járandóságom miatt perlem az egyesületet, úgy tudom, augusztus végén lesz a tárgyalás. Nem vagyok jó passzban: két hete újra kiugrott a térdem és már nincs lelkierőm végigcsinálni a műtétet, a fekvést, a mankózást. Átmatlan éjszakák után úgy határoztam – nem volt könnyű –, hogy 23 évesen abbahagyom a röplabdát. Még nem tudom, mi lesz velem...

Ifj. Grózer Györgyöt és a

már említett Mészárosot szerződés köti a klubhoz. Vjacseszlav Nyírka megígérte Nyárinak, hogy augusztus 10-én, vagy 11-én visszatér Szegedre –, viszont ez is csak szóbeli megállapodás. Jurij Melnicuk is szívesen maradna a Tisza-parti városban, a konkrét megegyezésre vár (a héten ül le vele tárgyalni Nyári), de lehet, hogy ismét Törökországot választja. Hulmann Zoltán és Petheő Gábor dolgozik, igyekszik egzisztenciát teremteni magának és a családjának.

Rendkívül nagy a bizonytalanság, s ez a legrosszabb, ennél még a nem is jobb – közölte Hulmann. – Valószínűleg emiatt mentek el többen, vagy tárgyalnak más egyeztetésekkel. Szeretnék még egy-két évet röplabdázni és elsősorban Szegeden. Nyári Sándort nehéz elérni még mobilon is, egyfolytában szponzor után kutat. Optimista vagyok: ha a legrosszabb következik be, az sem keserű el, van ugyanis egy mondat, miszerint mindennek a vége, valaminek a kezdete is. Ha kell, elölről, a nulláról kezdjük.

Lehetséges új szerződésként ráppent fel Pásztor Attila neve, akit Kaposvárról szabadlistára tettek –, akárcsak Berkes, őt is hírből hozták (pontosabban ő nyilatkozta) a Vegyész RC-vel. Vele és az újavárosi Forgó Nándorral tárgyalási szinten került kapcsolatba a Délmagyarországi Férfi Röplabda Club (DFRC). A szegedi Nacsza Gábor a Radnótiiban tanult, ő biztos marad. Farkas Andor otthon, Kecskeméten a városi televízióval dolgozik – a hívó szóra vár.

Mi lehet a pánikszerű exodus oka? Ezt Mészáros Péter fogalmazta meg a legtalálóbban: – Három hónapja nem kaptam fizetést, tehát az a szerződés, amely az egyesülethez köt jogi úton könnyen megtámadható. Türelemmel voltam, vagyok, de nem vártam tovább: családom van és augusztus 1-jén a legtöbb klubnál betelik a keret. Az ember nem tehet mást, keresi a lehetőségeket.

Lejárt a július 31-ei határidő. Egy belga (a cég képviselője a napokban megerősítette: jelentősebb összeggel kívánja támogatni a röplabdacsapatot) és egy német vállalat van a kalapban, fővagy névadó szponzorjelöltként. Viszont az ígéretekben

kívül eddig még semmi (aláírt szerződés) sincs. Addig pedig pénz sincs, nem lehet a játékosokkal szerződést kötni, kifizetni a tartozásokat. Az idő, úgy tűnik, a szegedi röplabda léte ellen dolgozik és még az a faramuci helyzet is előfordulhat: mire lesz pénz, elfogy a csapat.

Nyári Sándor vezetőedző, aki egyedül vette a vállára (kénytelen volt) a szponzorok kereséséért, derűlátóbb:

– Lesz csapat! Napi kapcsolatban állok a játékosokkal, s azt mondják: ha rendeződik minden, maradnak. Türelemet kértem és kérek. Nehéz helyzetben vagyunk és a többi egyesület sem kímél minket, de ez természetes. Valószínűleg én sem cselekednék másként, ha a Kaposvár, vagy a Dunaferr megrogyanna.

A vezetőedző Péterfy ügyéről elárulta: szerinte nincs szó perrel, ügyvédekkel egyeztetnek és keresik a jó megoldást. A szakvezető számít Mészárosra, Hulmannra, Nyírkára, Melnicukra, ifj. Grózerre, Nacszara, Tamásra, Petheőre és Farkasra. De még a Mondy-szerződés miatt is beszél Gergelyvel és az édesapjával. Az is elképzelhető, hogy két-három profi státusú játékoskal vágnak neki a bajnokságnak. A „futkosnak”, a támogatókérésnek már van eredménye: a Westel és a Csavarker segített, így nevezhetett a DFRC a Profi Ligába és az Európai Élcsapatok-kupájába. Visszatérve a játékosokhoz: három csapat nélküli, szegedi kötődésű röplabdást (Neizer Zoltán, Rácz László, Csikos Gábor) említettem Nyári Sándornak:

– Már dolgoztunk együtt, sikerekből és konfliktusokból is részünk volt, lehet, hogy ismét összesodor miniket a sors. Azt még megjegyezném: bár mindenki engem keres, rajtam kéri számon a fizetést, nem az enyém a klub tulajdonjoga. Harmincmillió forintot nehéz szerezni, ráadásul az egészségi állapotom sem javult, inkább romlott, fáradékonyabb vagyok. Nem panaszkodom, csinálom. A polgármester urat is ostromlom – egyelőre eredmény nélkül –, hogy a rendkívüli helyzetbe való tekintettel emeljék a támogatásunk összegét. Az biztos, hogy augusztus 13-án elkezdjük a felkészülést.

Imre Péter

Kalapácsvetőink a döntőben

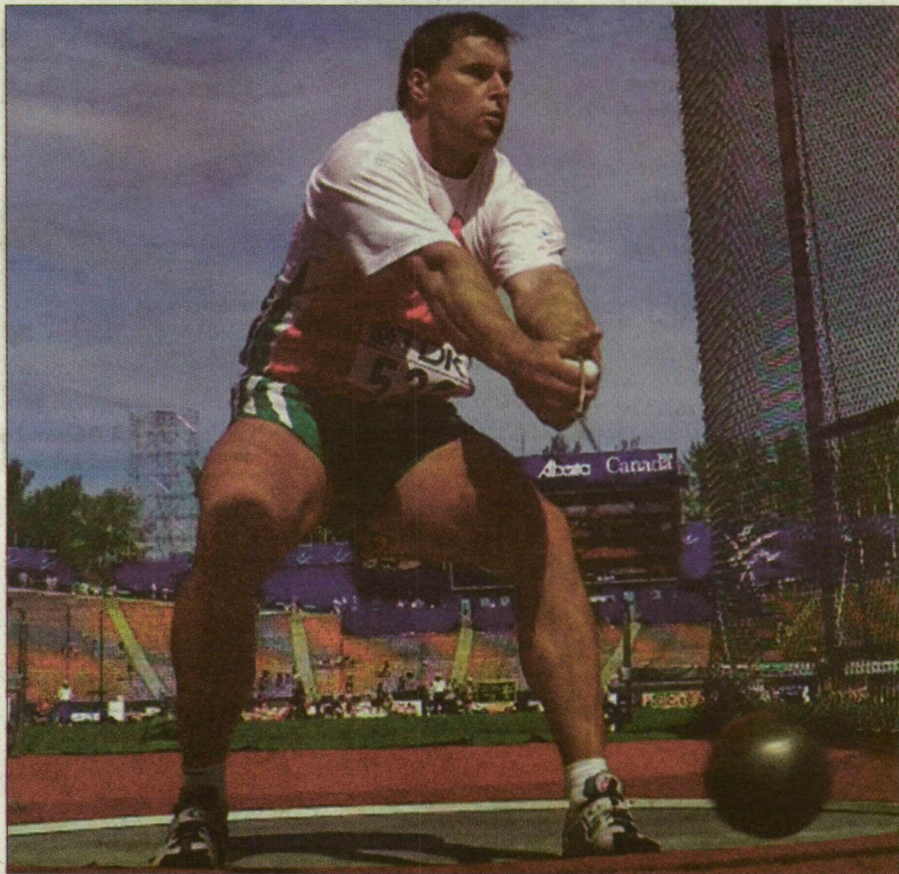
ATLÉTIKA

Munkatársunktól
Mindhárom magyar kalapácsvető – az esélyeknek megfelelően – bejutott az edmontoni atlétikai világbajnokság döntőjébe. A hét végén a vb-n három számban avattak bajnokot, míg ma újabb négyben rendeznek finálét.

A magyar szempontból legérdekesebb szám, a kalapácsvetés selejtezőjében három hazai kiválóság indult. Kiss Balázs 79,6 méterrel másodikként, Gécsek Tibor 79,29 méterrel harmadikként, míg Annus Adrián 78,57 méterrel kilencedikként került a ma hajnalban, 0.40-kor kezdődött fináléba.

A rúdugró Molnár Krisztina és a gerelyhajító Szabó Nikolett viszont kiesett. A 13 tagú magyar küldöttségből elsőként Molnár mutatkozott be. A selejtezőben másodikra teljesítette a 4, a 4,15 és a 4,25 méteres magasságot, a 4,35 métert azonban már nem tudta átugrani, így tizedik lett a csoportjában. Szabó a selejtezőben 57,21 méterrel kezdett, majd egy sikertelen kísérlet után 57,60-ra javított. Ez az eredmény a csoportjában a hetedik, összesítésben a 14. helyhez volt elég, így a második legjobb kiesőként búcsúzott.

A vb első két napján három számban avattak bajnokot: a férfiaknál a súlylökést az amerikai Godina (21,87

Gécsek Tibor harmadikként jutott a kalapácsvetés mai fináléjába. (Fotó: MTI/AP/Thomas Kienzle)

méter), a 20 km-es gyaloglást az orosz Raszkazov (1:20.31 óra), a maratoni futást pedig az etióp Abera (2:12.42 óra) nyerte.

Néhány érdekesség a vb-ről: a Nemzetközi Atlétikai Szövetség (IAAF) törölte az orosz futónő, Olga Jegorova versenyzési jogának a felfüggesztését, így a doppinggyanúba keveredett hölgy rajthoz állhat a csü-

törtöki, 5 ezer méteres futás előfutájában.

Az edmontoni esemény okosai szerint a 100 méteres síkfutásban Maurice Green hihetetlen világcúscot futott volna, ha a középdöntőben nem akadályozza a szél. Az amerikai klasszis 5,1 m/s-os ellenszélben 9,88 mp-t ért el, a matematikusok és a mérnökök szerint ideális körülmények között 9,58-at jelentett volna. A világcúscot Green 1999-ben állította fel, 9,79 mp-cel. Az atlétikának is megvan a tükörszerű figurája. A 100 méteres síkfutás előfutájában az amerikai szamoai Trevor Misipeka 14,28 mp alatt ért a célba, közel 35 méterrel lemaradva a legjobbtól. A 136 kg-os atléta – aki amerikai futballista akar lenni – testhez álló becenevet kapott: Teknős Trevor.

Húszéves kapcsolat, vajdasági egyesületekkel

Horgászverseny a Gumison

Horgászverseny tartotta izgalomban a résztvevőket, a nézelődőket és a halakat a Gumison. Négy csapat mérte össze tudását a Szegedi Herman Ottó Horgászegyesület szervezésében; a vajdasági meghívottak, váratlan akadályok miatt, nem érkeztek meg. A Herman egyébként nyolc vajdasági horgászegyesülettel tartja a kapcsolatot, immár húsz éve.

„Végre egy olyan víz, ahol nincs törpeharcsa!”, mondták a versenyzők. A hódmezővásárhelyi Dobó Ferenc Horgászegyesület, a ruzsai Napsugár, a szarvasi Kákafok, és a házigazda Herman tagjai bemutatták: a versenyhorgászat nem igazán az a melankolikus merengés, amit a horgászatról általában képzelt az ember: nem múlt el perc anélkül, hogy levegőbe ne emelkedett, vagy szádba ne került volna egy-egy hal. Akik végigcsinálták a versenyt, általában 3–3,5 kilónyi összmennyiséget fogtak, akik viszont egy óra után átálltak a kárászozásra, 4–6,90 kilóval zárták a versenyt. Ezüstkárászokból nyolcvan-, dévtriből hetvendekások is akadtak.

S lássuk az eredményeket! A legtöbb halat (6960 gramm) Szűcs Tamás fogta, a legeredményesebb női versenyző Tari Józsefné (2260 g), a leg-

eredményesebb ifjúsági pedig Tari Tamás (2700 gr), mindhármán hermanosok. Csapatban az 1. helyezést a vízterület legjobban ismerő hazaiak érték el, 2. a Kákafok, 3. a Dobó Ferenc, 4. a Napsugár – tudtuk meg Schreier Tibortól, a Herman ügyvezető alelnökétől, aki csak azt sajnálta, hogy a vajdaságiak nem tudtak részt venni a jól sikerült vetélkedőn.

Az egyesület egyébként

húsz éve tartja a kapcsolatot nyolc vajdasági horgászszervezettel (Fisher Szabadka, Gold Hajdukovo, Szabadkai Szövetség, továbbá Ada, Magyar-, illetve Törökkanizsa, Zenta és Zrenjanin egyesületei.) A szabadkaiak szervezte Aranyhorog horgászverseny különösen emlékezetes szokott lenni; aranyhorgos, igaz, még nem volt a Herman, de második helyezett (hat éve) igen – ötven csapat közül. A

kanizsai napokon harcsafogás (kuttyogató módszerrel), általános horgászverseny, s halászlétfőző vetélkedő fokozza az érdeklődést – egyszerre. A rendezvény sok nézőt vonz a vízpartra, öt-hatszázan izgulják végig a versenyt, a mérlegelésnél pedig ezernél is többen összegyűlnek. Megtörtént: félórás fásztás után szakította el a zsinórt a kapitális harcsa...

F. Cs.

Csapatban a Szegedi Herman Ottó Horgászegyesület együttese nyerte a kupát. (Fotó: Karnok Csaba)

Bush fogadta Armstrongot

Munkatársunktól

George W. Bush, az Egyesült Államok elnöke a rezidenciáján fogadta Lance Armstrongot, a Tour de France profi országúti kerékpáros körverseny háromszoros győztesét.

– Lance minden amerikai embernek a példaképe. Ő a megtestesítője a szünni nem akaró küzdeni akarás-

nak és a sportszerűségnek – mondta Bush. – A súlyos betegsége alatt sem vesztette el a hitét és visszatért a csúcsra.

Bush kiemelte, hogy a Tour-on a német Jan Ullrich bukásánál Armstrong megállt és segítséget nyújtott egyik legnagyobb vetélytársának. A kerékpáros a Fehér Házban rákbeteg-

ségben szenvedő gyerekekkel találkozott, a miniszterelnöknek pedig egy kerékpárt, fejevédőt, valamint a Tour-on viselt sárga trikóját adta ajándékba.

– Azt szeretném, ha az elnök úr ebben a mezben járna kocogni – mondta Armstrong.

Az amerikai kerékpáros hererákból épült fel.